

stattet med en Jordskyld. Vi erkender, at der maa regnes med en Overgangsperiode, i hvilken det kan blive nødvendigt at lade en Del Bygninger, specielt Luksusbygninger, f.ø.m. bære en Art Bygningsafgift. Selv indenfor det konservative Folkparti findes der mange Tilhængere af dette Princip. Dets Ordfører har i Dag berørt Ejendoms-skyldens Promilleforhøjelse, dog nærmest udtalt sig i Overensstemmelse med Venstres Ordfører i Dag, men i øvrigt udtalt sig forstaaende og velvilligt om, jeg kan næsten sige givende Tilslutning til Kravet om en konsekvent, systematisk, velgennemarbejdet og gennemført Jordvurdering. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at gaa saa vidt, som det ærede Medlem stillede Krav om, at vi just skulde have en Kommission. Jeg tror, at hvis man gaar til den Udvidelse af Overskyldraadet, som den højtærede Minister har foreslaaet, og denne Institution faar i sin Magt stedse at kunne tilkalde dygtige sagskyndige, maa man ad den Vej kunne komme til en Løsning.

I Overensstemmelse med disse Anskuelser — det vil man ogsaa se af Forslagets Motiver — er Hensigten med den udvidede Jordvurdering, at denne kan blive Grundlaget for særskilt Paalæg af Skat til Staten til Afløsning af Ejendomsskylden, og jeg maa som Tilhænger af Jordværdibeskatningen anmode om, at det bliver muligt for de Grundejere, der er misfornøjede med Jordværdiansættelsen, at føre Klage. Det er en god gammel Retsregel, at ingen skal dømmes, uden at der har været givet ham Lejlighed til at fremsætte sine egne Anskuelser, og derfor tillader jeg mig at foreslaa en Tilføjelse til § 1, 3die Stykke, der kunde lyde som saa: Paaanke af Jordværdiansættelsen kan ske efter de samme Regler, som gælder for Paaanke af Ansættelsen til Ejendomsskyldværdi. Jeg har Erfaring for, at adskillige Jordbrugere har klaget til Overskyldraadet over Jordværdiansættelsen i 1916. Det var ganske vist ikke mange, thi de fleste regnede med, at denne Ansættelse var at betragte som en Prøvevurdering og ikke skulde bruges i det praktiske Liv. Desuagtet klagede man, fordi man ønskede de forskellige Spørgsmaal, som knytter sig til en saadan Skats Indførelse, oplyst. Kort efter modtog man en Skrivelse fra Overskyldraadet, hvori det gjorde opmærksom paa, at det var afskaaret fra at tage Hensyn til Klagerne, thi den Instruks, ifølge hvilken Vurderingen var foretaget, indeholdt ikke nogen Bemyndigelse eller Hjemmel for Overskyldraadet til at blande sig i Spørgsmaal om Ændringer eller Rettelser. Jeg

fremsetter ikke dette som en Klage, jeg anmoder kun om, at den nye Instruks, som skal udarbejdes, maa indeholde en saadan Bemyndigelse. Det forekommer mig, at det bedste vilde være at foretage en Ændring i Loven, thi ved enhver Indførelse af en ny Skat er der Mulighed for Fejltagelser — det kan ikke undgaas —, og disse Fejltagelser skal kunne rettes lige fra Begyndelsen, ellers avler Skattens Indførelse større Modvillie end absolut nødvendigt. Og dertil kommer, at de Folk, som fremsætter Klager, meget ofte er de mest forstandige eller i alt Fald dem, der har gjort sig den Ulejlighed at sætte sig ind i Spørgsmaalet om den nye Skat, og naar disse Folk ønsker at klage, skyldes det meget ofte Ønsket om at bidrage til at bringe Klarhed i ellers dunkle Forhold, og saadanne Folk ved ofte meget vel, at Klarheden hos dem, der har foretaget Jordvurderingen, kan være mangelfuld. Netop de, som er interesserede i Grundværdiskattens Indførelse, har den største Interesse i, at den tekniske Gennemførelse sker i Overensstemmelse med de Tanker, der er Grundværdiskattens Væsen.

Noget af det, man særlig fæster sig ved, er Ønsket om, at den nye Skat ikke kommer til at ramme Grundforbedringer. Gennemførelsen af dette Princip vil volde betydelig Vanskelighed. Det er bekendt, at Misfornøjelsen med Ejendomsskylden for en stor Del bunder i, at den er irrationel, fordi den ikke giver lige Skat paa lige Jord, men rammer tungest nedefter og saaledes kan være meget uretfærdig. Den kan endvidere virke straffende paa Dygtighed og Vindskibelighed, medens Grundværdiskatten i saa Henseende vil virke mere retfærdigt, naar den tager Hensyn til Grundforbedringsarbejder og sikrer, at man faar Tid til at amortisere den Kapital, som er anvendt til saadanne, før de maa beskattes. Ogsaa Spørgsmaalet om Beliggenhedshensyn vil faa en overordentlig Betydning ved Grundværdiskattens Indførelse, og da det er et ret elastisk Begreb, vil der sikkert hengaa nogen Tid, før man finder den rigtige Form for en Vurdering af Beliggenhedsmomentet.

Det Spørgsmaal, som omhandles i Lovforslagets § 3: at den i § 2 nævnte Forhøjelse af Ejendomsskylden alene skal gælde for Ejendomme paa 10 000 Kr. og derover, og at Ejendomme til under dette Beløb, saafremt de er bebyggede, er undtagne, har et praktisk Formaal i Øjeblikket, som jeg i og for sig intet har at indvende imod, thi ogsaa jeg finder det naturligt, at de smaa Ejendomme ikke deltager i enhver Forhøjelse af Ejendomsskylden paa